

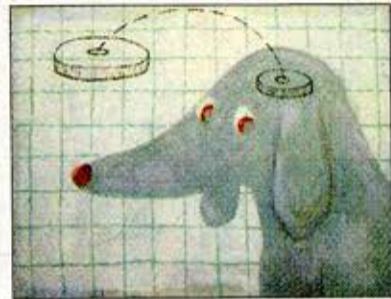
KONSTHYLLAN

► En sorgsen tax, två stora tårar och femton små porträtt av en pojke med cigarett i mungipan. **Marianne Anderssons** måleri är fast förankrat i vardagen (Galleri Magnus Åklundh i Malmö t o m 24.6). Själva färgskalan, från blekgrönt till ljusgrått och beige, utstrålar tillsammans med det medvetet tafatta handlaget en anspråkslöshet som närmar sig det fulas och likgiltigas gräns. Ändå pågår här en högst anspråksfull kartläggning.

Liksom i utställningen "Hippocampus" (namnet på en del av hjärnan) på Krogshuset för snart tre år sedan är det människans förmåga att varsebli sin omgivning som intresserar konstnären. Inuti och runt omkring de rökande pojkarnas huvuden svävar bord och skruvar, banala företeelser som likväl kräver ett igenkännande, så självklart att vi vanligen inte lägger märke till det. Med diskreta ingrepp riktar hon uppmärksamheten på denna pågående process, samti-

digt som hennes målningar fungerar på flera plan. Det stumma uttryck och platta perspektiv som dominerar flertalet av dem visar med att det rör sig just om representationer, tecken, för det som avbildas, och inte försök att skapa en fullödig illusion av det avbildade i sig.

Trots sitt sparsmakade utförande, i vis-

Marianne Andersson: "Tax".

de av det mänskliga sinnets kapaciteter talar det med en egen röst.

CAROLINA SÖDERHOLM

sa fall besläktat med serietecknandets förenklade manér, sätter bilderna en mängd associationer i rörelse åt ett både humoristiskt och filosofiskt håll. Anderssons måleri skrivs inte med stort M men i sitt enträgna undersökande